

"ASIA SHALL BE SAVED"
Ett nyhetsbrev for CFA

JULI/AUGUST 2018

COMPASSION FOR ASIA

KJÆRE FAMILIE OG VENNER

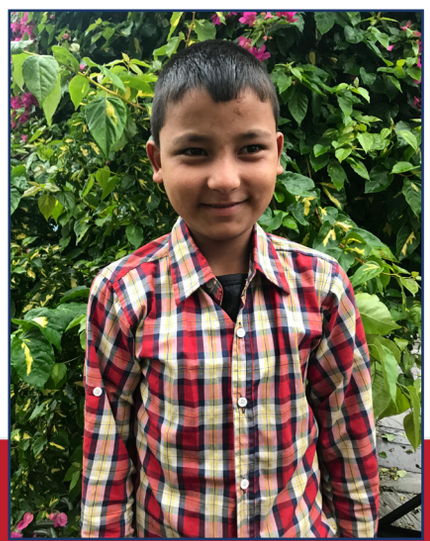
I vår da vi var i USA, følte jeg ett sterkt ønske til å reise til Nepal. Det var som en lengsel. Sudip har reist mye frem og tilbake, men jeg har vært hjemme med barna. Det å være på den andre siden av verden, gjør det bare alt for langt til å reise på påskeferie. Nå er vi endelig her og det føles bra. All vestlig komfort mangler, men mitt hjerte har fred. Rebecca, Samuel og Sarah koser seg her med venner som de ikke har sett på lang tid og det gleder ett mors hjerte.

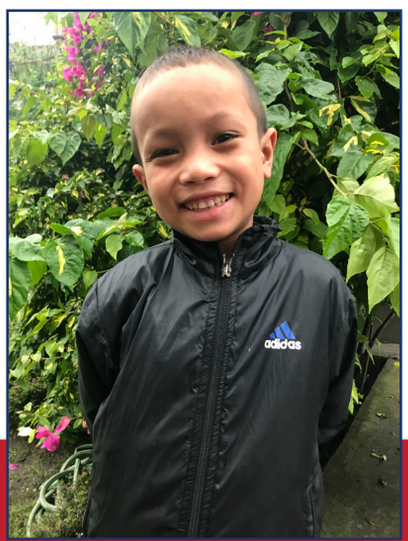
Slik som situasjonen er her i Nepal, så er vi enda i bønn om vi skal være her fulltid og om det er trygt for oss. Våre barn har gått igjennom så mye de siste par årene og jeg må være sikker på at de føler seg trygge og at det har ett hjem her. Både Samuel og Rebecca ønsker å bli her, så dersom Gud gir oss klarsignal så blir vi her.

INGEN ETTERLATTE BARN

Den første måneden vi var her, bodde vi på Mahima Children Home som vi har gjort i mange år, og en dag hadde jeg en samtale med Mangal som driver barnehjemmet.

Jeg snakket med ham om noen av de nye barna som kom til oss i år. Mens jeg går igjennom historiene deres så traff det meg hvor vanskelig liv de allerede har hatt. De har gått igjen smerte, misbruk, vold og forsømmelse. Alle våre barn har slike historier og noen har til og med arr på kroppen og det er vanskelig å ta inn over seg.

Brødrene Pritam og Ayjat Roka kom til Mahima Barnehjem i vår. Faren deres er død og moren har giftet seg om igjen og ønsker ikke å ta barna med seg inn i det nye ekteskapet. De har ingen annen familie og vi fikk tatt begge to sammen. Ofte så må kvinner velge mellom å gifte seg om igjen og miste barna eller å beholde barna og slite resten av livet. Det å leve som enslig mor her i Nepal er nesten umlig.

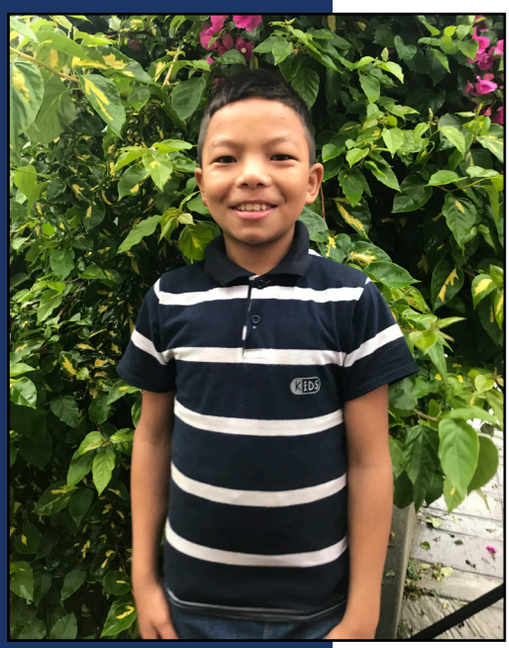
Men det jeg fant ut, som var enda vanskeligere å håndtere var at noen av dem enda har søsken "hjemme", noen til og med yngre enn dem selv. I år fikk vi inn to sett med brødre, men Somaraj kom alene. Han er 9 år gammel og hjemme hos ham er det enda to yngre brødre; Mukesh og Sukesh og en yngre søster, Ram Maya som bor hjemme hos en far som er alkoholiker. Han har også 4 eldre søsken som vi ikke vet så mye om.

fortsetter på neste side...

Somaraj sier at han aldri vil tilbake til faren igjen. Han var så veldig glad for å komme hit. Moren hans har forlatt dem på grunn av vold og alkohol i hjemmet og det han har gått igjennom er ufattelig. Da jeg fikk vite at noen barn var etterlatt, gråt jeg det jeg satt med Mangal. Jeg spurte ham hvorfor ikke alle barna hadde kommet og hans enkle svar var; "vi har ikke plass". Det han egentlig mente var at vi har verken senger eller økonomi til å ta de inn. Hvordan velger du ett barn foran ett annet? Hvordan kan jeg velge og si at han er viktigere enn sin bror eller søster? Hvordan kan vi etterlate ett barn?

Han fortsatte med å si at han kunne få hentet disse barna dersom jeg sa i fra, men jeg visste at han hadde rett. Vi har allerede tatt inn flere barn enn vi klarer å støtte, fordi det er vanskelig å etterlate barn på denne måten, men vi har nådd vår grense. Han tok det bedre enn meg. Mangal har nok sett og opplevd mer enn meg. Jeg er bare en enkel mor med hjerte for barn.

Dersom du kan hjelpe, ta kontakt med meg på
annelise@compassionforasia.com

Somaraj Gurung

Dette er grunnen til at jeg skriver til deg i dag. Vi trenger din hjelp, slik at ingen barn blir forlatt. Jeg trenger faddere som kan gi kr10,- per dag eller kr 300,- per mnd. For de fleste av oss er dette bare ett måltid ute på restaurant, men for disse barna betyr det liv eller død.

Jeg vet at noen ikke kan gi hver måned, men engangs gaver hjelper også. Vi trenger minst 20 nye faddere med en gang for å klare oss. Dette er ikke noe Sudip og jeg kan gjøre alene, vi trenger partnere å jobbe sammen med. Uten din støtte og bønn, kan vi ikke gjøre noen ting.

Mens jeg skriver dette så lytter jeg til lyden av over 50 barn som leker utenfor. De ler og roper, slik glade barn gjør. De har blitt reddet fra ett miljø som hadde fullstendig ødelagt dem og hjertene har blitt leget. Martha og Mangal, som driver Mahima Children Home, gjør en fantastisk jobb. Vi er så utrolig stolte av dem, men de trenger din støtte! Tusen takk for alt du gir og ofrer for disse barna.

Vi er så uendelig takknemlig!

Sudip og Anne Lise,
Rebecca, Samuel og Sarah

Dette er Kiran. Begge foreldrene hans druknet i i en oversvømmelse og hans eldre søster vil ikke ta seg av ham. Han har også en eldre bror som er i India, men som vi ikke har fått kontakt med. Kiran kom til barnehjemmet i mai.

Møt Samir. Faren hans er død og moren hans har giftet seg omigjen, så hun tok han med til barnehjemmet og forlot ham. Samir er liten og gråt en god stund, men nå ler og leker han sammen med de andre.

E-mail: sudip@airpost.net - annelisekhadka@live.no - Norge: 48494427 -
Nepal: +977 1 9841318520 - www.compassionforasia.org - org.nummer: 995979106